

296

Vylíčení mé spoluúčasti v boji o čsl. Rozhlas.

SLABÝ

Dne 5./V.1945 v poledne při obědě uslyšel jsem z radia volání o pomoc. Toto úpěnlivé volání na mne hrozně působilo, ihned jsem nechal oběda a jako starý voják spěchal jsem do Rozhlasu. Elektrikou jsem dojel až ke kavárně Elektře, kde se již prudce střílelo. Postupoval jsem opatrně dům od domu až k továrně Bosch.

Na prázdném prostoru u Rozhlasu právě hasiči stříkali vodu oknem do budovy. Použil jsem žebříku, který byl přistaven a vylezl po něm nahoru. Od zraněného bojovníka převzal jsem pušku s několika náboji a účastnil se střelby na Němce, kteří byli v budově. Po nějaké době obdrželi jsem rozkaz zastavit palbu, jelikož prý se bude jednat o vzdání se Němců. Přijela četa ozbrojených esesmanů směrem od Musea. Zastavili asi v místech továrny Bosch, jejich velitel vystoupil, odzbrojil se a šel vyjednávat do budovy Rozhlasu s našimi vedoucími /s pol.prap.Lad.Valentou a j./. Po skončeném vyjednávání němečtí vojáci, kteří se nacházeli v budově, byli námi odzbrojeni a převzati i s raněnými výše jmenovanou četou esesmanů. Civilní Němci byli pak našimi odvedeni do továrny Bosch, mezi těmito byl zajistěn i známý redaktor Rozhlasu Alois Kříž, který byl předán polic.komisařství na Vinohradech. Na to byla námi Čechy v počtu asi 100 mužů většinou z řad policie budova Rozhlasu obsazena.

1945. 11. 21
Od polic.prap.Lad.Valenty, se kterým jsme se mezitím dohodli, že jsme oba z Holešovic, obdržel jsem pak kulomet s výzvou, abych tento po skončeném boji odvedl v kasárnách Jiřího z Poděbrad, kde kulometu bude jistě zapotřebí. Pak jsem byl vyzván panem kpt.Zárubou, abych se vydal s kulometem a ještě s jinými ozbrojenými kamarády do domu vedle kavárny Elektry, kde jsem s ostatními za jeho velení zaujal v nej-

vyšším poschodí pozorovací posici, jelikož bylo hlášeno, že z německého divadla a Petschkova paláce se neustále střílí. Po krátké době byli jsme kpt. Zárubou odvoláni zpět do budovy Rozhlasu. Pozdě večer byli jsme překvapeni příchodem dvou anglických partyzánů, jeden z nich jménem "Tomy" /jméno druhého mi vypadlo z paměti/, kteří s námi nejen čile bojovali, ale nabídli se i k volání rozhlasem o pomoc ku Spojencům v anglickém jazyce.

Přes noc zůstali jsme v budově Rozhlasu a ráno asi ve 4 hod. započala na nás opět prudká palba. Zaujal jsem ihned přikázané místo se svým kulometem ve II. posch. na balkoně s druhé strany Rozhlasu. Vyčkávali jsme ve svých posicích, načež střelba později opět ustala. Jak nám bylo řečeno, bylo opět zahájeno vyjednávání. Po delším klidu započala na nás opět prudká střelba. Na to přijely naše tanky nám na pomoc a potom se stáhly do postranních ulic nad kavárnou Elektrou. Střelba Němců na budovu Rozhlasu opět sesílila, my jsme ji však stejně prudce čelili.

Mezitím zaujal jsem s kulometem novou posici v okně na hlavní třídu /Tř. maršála Stalina/. Tu se objevilo německé letadlo, kroužilo nad Rozhlasem a svrhlo bombu na zadní část budovy. Kroužilo znovu a shodilo další bombu na přední část. Účinky této bomby zasáhly mne tak, že jsem byl sřítivším se zdívem zasypan až po pás; mohl jsem se však sám z trosek vyprostiti, jelikož jsem vážnějšího zranění neutrpěl, pouze úhoz do nohy a oči jsem měl oslepeny prachem. Po vyproštění jsem uslyšel volání vedle bojujícího kamaráda, který měl poraněny oči a neviděl a já sám ještě tápaje, po hlase jsem jej našel a odváděl pomalu dolů značně nebezpečnou cestou po zbylém zdivu. Cestou našel jsem ještě jednoho, kterého jsem taktéž svedl dolů do bezpečí, oba byli pak odvedeni do

ošetřovny. Já zůstal nadále v Rozhlase, kde jsme se nyní zabývali hlavně odklízováním nejhlavnějších trosk, abychom se mohli opět v budově pohybovat dle potřeby. Při jednom krátkém odpočinku jsem slyšel, že v Holešovicích jsou prudké boje. Jelikož tam bydlím a mám tam moji rodinu i s mojí matkou a v Rozhlase nastal trochu klid, vydal jsem se na cestu podívat se domů přes stálou střelbu v ulicích. Po zjištění situace doma chtěl jsem se opět vrátit do budovy Rozhlasu, návrat mi však byl již znemožněn, jelikož cesta přes Hlávkův most pro prudkou střelbu byla uzavřena. Vrátil jsem se tedy a hlásil jsem se ihned v holešovickém revíru čís.21, kde mi byl předán jako řidiči auta nákladní vůz a byl jsem vyslán s ozbrojenou četou na Mělník, který byl bombardován a volal o pomoc. Ve službách tohoto revíru zůstal jsem až do nynější doby.

Vylíčení mého boje o Rozhlas a účast na tomto boji potvrzují na připojeném svědeckém potvrzení očití svědci, bohužel hlavní svědek, pan kpt. Záruba, pod jehož velením jsem bojoval, podlehl svému zranění, aniž se mohl radovati z osvobozené vlasti.

Ke konci byl chtěl ještě podotknouti, že bude-li mi potvrzena má skromná účast na osvobozovacím boji, nějak tohoto potvrzení nezneužiji ani nepoužiji ve svůj prospěch, nýbrž budu je chovat jako drahou památku a aby sloužilo nejvýše jako příklad mým třem synkům, aby si vždy uvědomili, že volala-li vlast na pomoc, věděl táta, co jest jeho povinností a byl jeden z prvních na svém místě a aby se v budoucnu vždy dle něho řídili.

Doufám, že toto skromné vylíčení mé účasti na osvobozovací akci postačí a znamenám se

s úctou :

Václav S l a b ý

Praha VII., - Jateční ul. 252/35.

1 příloha.

2 8. VI 1947
SVÁZ NÁRODNÍ REVOLUCE
SDRUŽENÍ BARIKÁDNÍKŮ
12. odbočka
„BOJOVNÍCI ROZHLASU“
PRAHA XII, STALINOVA 12

Věc: S l a b ý Václav - Svědecké potvrzení na dobrovolné účasti v revolučních bojích.

S V Ě D E C K É P O T V R Z E N Í

vydané bratru Václavu S l a b ý m u , nar. dne 6.6.1901 v Holubicích u Prahy, do Prahy přísluš., bytem v Praze VII., Jateční čp. 252,

který se dne 5.5.1945 o 14 hod. dobrovolně účastnil revolučních bojů uvnitř budovy rozhlasu, kde byl druhého dne při zásahu letecké pumy zasypán a po zachránění setrval v budově až do skončení bojů, t.j. až do 8.5. 1945.

Příští den, t.j. 9.5.1945 hlásil se k výkonu služby na 21.pol. revíru v Holešovicích.

Toto potvrzení k žádosti bratra Slabého vydávají podepsaní dva svědkové, kteří, se o účasti Slabého v budově rozhlasu osobně přesvědčili.

V Praze, dne 10.května 1945.

Svatopluk Václav
.....
pol. prap. /3707/,
bytem Praha VII., čp.1365.
Jedličkova ul. č. 38.

Karel Wzobe
.....
pol.šstržm. /3792/.
Praha II., n.Republiky,
kasárna kr.Jiřího z Poděbrad.